

XUÂN XƯA

Quê anh có pháo giao thừa,
 Có con đường nhỏ đầy hoa pháo hồng.
 Chuông chùa vang vọng đêm Xuân,
 Nhà thờ chuông đổ đón mừng Xuân sang.

Đường quê nắng đẹp huy hoàng,
 Có đàn bướm trắng vờn nàng Cúc xinh.
 Hồng Đào trước gió rung rinh,
 Nàng Mai tươi sáng cười Xuân yêu kiều.

Xuân về thấp sáng tình yêu,
 Đi chùa hái lộc thật nhiều cho em.
 Tiết Xuân ấm áp êm đềm.
 Ra Giêng anh đón nàng tiên về nhà.

Tôn Thất Duy

với trăm triệu người khác. “Khác”, vì chúng ta đang hồi hộp dự định một đại sự của một Nữ Oa đội đá vá trời: Gây áp lực trên các chính khách của các siêu cường, những vị thế xưa kia đã từng làm mưa làm gió trên mảnh quê mẹ tả tơi của chúng ta. Đại sự ấy là Tự Phiếu. “Khác”, vì chúng ta không triệt tiêu (trung hoà, hóa giải) mãnh lực đầu phiếu của nhau, trái lại, chúng ta tập trung “hòa lực”, cùng nhìn về một hướng để tiến tới: Tự Phiếu.

Chúng ta hãy nghe tiếng kêu gọi tha thiết của Mẹ Việt Nam: “Trước đây các con đã đổ máu đào để giữ thơm quê mẹ. Nay là lúc các con chỉ cần bỏ tự ái để làm đẹp quê cha. Hỡi “Những đứa con cùng cha”, Các con có sẵn sàng không?. Chúng ta hãy trả lời : “Muôn người như một, chúng con đã sẵn sàng”./.

Đại Diện Cộng Đồng Người Việt tại ...

SÔNG NÀY

Sông này người vẫn lênh đênh,
 Phù sa ngàn kiếp mộng mênh trải bồi,
 Thương con cá nhỏ bèn trời.
 Về nguồn ngược nước nhớ thời sơ sinh.
 Tiếng chim gõ mõ cầu kinh,
 Nhịp đều đêm vắng, tiễn linh hồn người.

Sông này ta đã ra khơi,
 Quê hương ruột đứt, buồn ơi, vạn buồn!
 Biệt ly hớp chén rượu cuồng,
 Tử sinh gang tấc, rẫy ruộng nhau chi?
 Tinh cầu vệt gót chân đi,
 Phong sương áo bạc, xuân thì phôi pha,
 Sông này ai đã lần qua,
 Tháng ngày khổ nạn, xót xa nửa đời.

Sông này tuổi nhỏ rong chơi,
 Dầm mình cõi sóng trần phơi nắng hè.
 Âm vang cười nói bạn bè,
 Ngập trời kỷ niệm hẹn về cố hương.
 Sông này gặp gỡ yêu đương,
 Trần dẫu ánh mắt lòng vương vấn hoài.
 Hẹn hò ươm mộng tương lai,
 Trăm năm vàng đá riêng ai nổi niềm.
 Miệt mài đuổi dấu chân em,
 Tưởng sông còn mãi giòng êm muốn đời.
 Ngỡ mùa nước cũ chưa với,
 Chìm đi đã công mướn rơi trở về.
 Dặm dài cánh mới trời mê,
 Tìm anh nhịp đập còn nghe máu tràn.
 Vòng tay thoáng dấu hương tàn,
 Mùi xưa nhưng nhớ trăm ngàn thiết thân.
 Thuở chưa đá lở núi vùn,
 Đời chưa dâu biển phong trần buốt đau.

Sông này lòng cạn nước sâu,
 Tay không vượt mặt nển sầu bao la.
 Từ đâu, em mãi thăm xa,
 Đổi thời oanh liệt cho ta một ngày,
 Bên nhau hạnh phúc sum vầy./.

Tràm Cà Mau